

Prevzetnost

Je, preveč se zanašati na srečo zdravja, rekoč: »Meni se ne more ničesar zgoditi!« Nikomur še ni bilo ob zibelki sojeno, da ga ravno nikdar ne bodo zadele bolečine. Najmanjši prepili često zadostuje, da se doče občutne reuma-

zavarovanje živine in drugo; skratka: ona bi se porabila s svojim premoženjem in aparatom kot podlaga za kako času primerno napravo v korist kmetškemu stanu. Ali se to naj zgodi pod okriljem bodoče Kmetijske zbornice, ali kako drugače, to naj bo zadeva stvarnega razmišljanja vseh. Kmetijska družba nudi zadnja lea žalostno sliko, kot je to pokazal tudi zadnji občni zbor. Pomembnejših predlogov sploh ni bilo, a pričakoval sem, da se bodo želje in zahteve vseh raznobarnih delegatov iz cele Slovenije zedinile v eno zahtevo do merodajnih činiteljev, namreč: ne igrajte se tako s kmetškim stanom, dajte mu — kakor imajo že vsi drugi stanovi — zakonito zastopstvo, dajte mu torišče, kjer bo mogel o svojih zahtevah in potrebah razpravljati, dajte mu potreben vpliv na upravo in zakonodajo; ne imejte kmetškega stanu samo za molzno kravo, ni dobro za celotni narod in državo, da temeljni stan nima nobenega pozitivnega zastopstva nobenega vpliva na merodajnih mestih, ampak mora igrati vlogo brezpravne pastorkice, ki je nihče ne posluša in se mora zadovoljiti samo z drobtinami ki padajo z vladne mize. Novo leto nam mora prinesiti lastno zastopstvo — Kmetijsko zbornico. Temu naj velja naša zahteva, to mora biti najbližji skupni cilj vseh!

Vekoslav.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

V Beogradu temeljito praznujejo dvojne praznike. Toliko se je obetalo in zatrjevalo, da bo sprejet zakon o centralni upravi in da bodo ob tej priliki izvedene važne spremembe, da bodo med drugim znižana tudi vladna mesta — da bo mesto 18 ministrov in 6 državnih podtajnikov samo 14 ali celo samo 12 ministrov itd. Vse to je pa ostalo — prazna obljuba in ko je Pašič ravno za Božič izmenjal prometnega ministra, je postalo jasno, da do večjih sprememb še ne bo prišlo.

Nesoglasja med radikalnimi poslanci

prizadevajo Pašiču mnogo skrbi in male spremembe, ki jih je že ali pa jih še misli napraviti v vladi se nanašajo samo na te spore. V Beogradu je bil sedaj zopet stari radikal Aca Stanojevič, ki ga vedno pokličejo, če so večje razprtije v radikalnem klubu ali pa kriza v vladi. Pravi, da je Stanojevič sedaj vse spore poravnal in da je celo Pašiča spravil z Ljubo Jovanovičem.

Finančni odbor

je edini, ki dela. Ker tudi nekateri radikali zahtevajo, naj se začne varčevati, je vlada prisiljena haviti se z vprašanjem varčevanja. Vsa znamenja pa kažejo, da se hoče varčevati tam, kjer se ne bi smelo. Na zadnji seji finančnega odbora je poslanec Pušenjak odločno protestiral proti nameravani

In nato je Trzan dejal počasi:

»Kaj pa če bi ga recimo vprašal — jaz?«

»Ne verjamem da bi ugodil tujcu, — temnanj ker bi takoj uganil, čemu ga vprašate!«

»Trzanu se še Kršak ni mogel ustavljati —!« je povedal.

Njegov glas je bil ves izpremenjen in Ine ga je pogledala.

Pa prestrašila se je —.

Dobrodušnost je izginila iz njegovega lica, njegove prej mirne in prijazne oči so sršale bliske, njegov zagoreli obraz je zatemnel še huje in neznana divjost je gledala iz njega.

Streslo jo je, s strahom je zrla na svojega spremljevalca. Vedela je, kaj je hotel reči — Grozil je Canlerju, — on, ki je leva in gorilo napadel z golimi rokami —!

»Ne smete tako govoriti!« ga je karala. »Wisconsin ni afriška džungla in vi niste več divja žival, ampak olikan človek. In olikani ljudje se ne pobijajo med seboj hladnokrvno —!«

»V srcu sem še vedno divja žival!« je rekel polglasno in s stisnjenimi zobmi.

Osupnila je in molčala.

Tudi Trzan nekaj časa ni rekel besede, zdelo se je, kot da hoče ukrotiti svojo divjost.

Nato pa je obstal, pogledal Ine v obraz in dejal mirno, odločno in počasi:

»Ine, saj veste, po kaj sem prišel?«

»Dale«

»Ine! Nisem vajen lepih in izbranih besed, zato bom govoril kar naravnost. — Ine, ali hočete biti moja žena, če bi vam Canler dal besedo nazaj?«

Ni mu kaj odgovorila.

tične bolečine, irganje, zbadanje, sobobol ali nadešen nahod. Previdni ljudje imajo vedno v hiši Fellerjev blagodišeči »Elsatrg«, ki jih zavaruje zoper nemile slučaje. Tudi našim čitateljem priporočamo to preizkušeno, staro, dobro domače sredstvo in kosmetikum. Močnejše in večjega delovanja kot francosko žganje in je najboljšo sredstvo te vrste. 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici

odpravi ministrstva za socialno politiko

ker je to važno ministrstvo po vojski potrebno, da celi rane, ki jih je zadala vojska in da rešuje pereča socialna vprašanja. Naj se ukine ministrstvo za narodno zdravje in njegove agende spojijo z ministrstvom za socialno politiko. Ako se hoče varčevati, naj se začne od zgoraj. — Nepotrebna sta poleg ministra pomočnik in tajnik. Mesto pomočnika bi bilo umestno, ako bi ostal pomočnik stalno kot strokovnjak v resoru kot nadzoren organ in skrbel za disciplino uradništva, da ne bi bilo brezposelno in brezdelno, ne pa da pomočnik sedi kot strankarski agent ter se menja z vsakim novim ministrom. — Poslanec je za varčevanje, ne sme se pa vršiti tako, da se z ukinitvijo borze dela v Mariboru, Murški Soboti, Celju in drugod, katere izkazujejo silne uspehe, uničijo važne socialno politične institucije. Ne strinja se

za 65 din., 18 dvojnatih ali 4 velike specialne steklenice za 90 din., 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250 din., že obenem z zabojem in poštino razpošilja po povzetju ali proti vnaprej poslanemu denarju lekarnar Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 541, Hrvatska. Posamezne steklenice po 10 din. v lekarnah in sorodnih trgovinah.

z redukcijo pri inspekcijah dela in zaščito dece in mladine. Uspehi bi se mogli doseči pri varčevanju v izseljeniškem komisarijatu v inozemstvu, o katerih delovanju nihče nič ne ve. Njih dela bi lahko vodili konzulati za rečno in morsko vodstvo, ker vzdržuje v te svrhe prometno ministrstvo ravnateljstvo za rečno plovbo. — Predlaga, da se reducirajo v prvi vrsti v ministrstvih tiste ženske moči, katere protežirajo ministri in vladni poslanci, pa nič ne delajo. Plačo smatrajo kot prispevek, službo za luksuz. Naj se preneha z nastavljanjem žensk v ministrstvih v času, ko moške moči težko dobe službo. Ministri sami trdijo, da imajo več zabojev nerešenih aktov glede likvidacije ministrstva za prehrano. Gre za 200 milijonov dinarjev. To je jasen dokaz, da se kljub ogromnemu aparatu v ministrstvih nič ne dela. — Poslanec zahteva, da se črtajo krediti za

Gospa!

Tudi jaz Vam priporočam to milo s znamko „GAZELA“. Moje perilo se kar blešči, gotova sem pa tudi za zdravje. Tudi Vi boste dosegli to z uporabo „GAZELA“-milo.

GAZELA MILO

Potrpežljivo je čakal in molče je stopal poleg nje. Vedela je, da bo prišel s tem vprašanjem. Pa kaj mu naj odgovori —

Srce ji je burno bilo.

Kolikokrat si je želela, da bi prišel —! Kolikokrat sanjala o sreči ob njegovi strani —! Nanj je čakala. Zato je odklanjala Canlerja, zato se je ustavljala Claytonu —.

Toda razum —!

Saj ni bilo mogoče —! Preveč ju je ločilo!

Njegov pravkar taki divji obraz, njegove strastne, grozeče besede so ji za trenutek odgrnile usodno potezo njegovega značaja ter jo še bolj potrdile v njenem mišljenju.

Toliko ju je ločilo! Cel svet je stal med njima, vzgoja, razlike v značaju in mišljenju, družabne razlike —.

Občudovala ga je, ljubila njegovo moško lepoto, njegovo srčnost in drznost, njen junak je bil —.

Toda junak iz divje džungle —.

Ali je bil pa to tudi mož, ki more žena z njim zvezati usodo za vse življenje —?

Tako ji je govoril razum. Srce pa je zahtevalo svoje pravo —.

Kaj mu naj odgovori —? Ali naj reče da, ali naj ga odkloni?

Ni si upala storiti ne enega ne drugega?

Pa saj tudi ni mogla! Saj je dala besedo Canlerju in Canler ji besede še ni vrnil —.

In če bi jo vendarle vrnil? Če bi se karkoli zgodilo? Morebiti da ima tale silni človek sredstva in moči, da vključ vsemu prisili Canlerja —!

Potem —?

Potem je še vedno čakal, da se odloči za da ali pa za ne.

Tako si je mirila težki, hudi boj med srcem in razumom. Preložila bo dločitev. Počakala bo, kaj bo storil Canler. In če bi se on tudi res odrek — mogoče je vse, Trzan je nenavaden človek —, ne, danes se ne more odločiti, jutri, čez par dni —. Dotedaj se bo pomirila, bo mogoče drugače sodila o Trzanu in o — sebi.

Prišla sta do roba gozda. Skoz drevje se je belila hiša. Še par korakov, pa sta na vrtu —.

»Nič ne odgovorite?« jo je vprašal. »Se bojite, da bi me užalili?«

»Ne vem, kako vam naj odgovorim! Premalo časa je! Glejte, tamle je farma!«

»Torej me — ne ljubite?« je vprašal rahlo.

»Nikar ne recite tako! Vzljubila sem vas, ko sem vas prvič zagledala! In ljubim vas še danes —! In oh, kolikokrat sem mislila na vas od tistokrat —! Sama ste videli!«

Pa saj veste, da sem dala besedo Canlerju! Nisem prosta. In če bi tudi bila prosta —.

Povejte, ali bi bili — srečni poleg mene, vi, ki ste vajeni svobode, ali bi bili srečni v našem življenju, ki ga tesnijo in omejujejo postave in predpisi?«

Trzan je nekaj časa molčal, nato pa dejal mirno in nežno:

»Razumem vas! Verjemite mi, vaša sreča mi je na vse, mi je več kot moja lastna sreča —.

In posnel sem z vaših besed, da bi ne bili srečni s — divjakom iz pragozda.«

Rahel očitek je slišno donel iz njegovih besed, vključ temu da se je zelo premagoval in je mirno govoril.

»Ne ne, Trzan —!« je ugovarjala in ga prijala za roko. »Ne govorite tako —! Ne razumete me! Jaz vas —.«